

2013. gada 27. jūlijs

Mutes brūķis

Suitiski BRŪĶĒT – lietot, piem., brūķēt brilles, brūķēt lielu muti

Suitu diženuma apsēsta

Iteratūrzinātniece, folkloras pētniece un politiķe Janīna Kursīte, kura pie suitiem ieradās folkloras un tradicionālās kultūras ekspedīcijā jau 2002. gadā, atzina, ka pēc tam bijusi ar suitiem, kā apsēsta. Kas suitos tāds īpašs, kā nav citās Latvijas vietās? It kā viss tas pats – dziesmas, tērpi, aizsargzīmes, ēku un sētu iekārtojums, rituāli. Bet citur tas ir izkaisīts – vienā vietā zina dziesmas, otrā brauc tērpus skatīties. „Viņiem viss tik kompakti – senās ēkas, mantas, apģērbs,” profesore pati atbildēja.

Janīna Kursīte rādīja dažādus attēlus, kas uzņemti ekspedīciju laikā, un komentēja suitu krāsas, dūrgaļus, jostas, aizsargzīmes un ģeometriskos ornamentus: „Bet par suitu tērpu ir tā – ja es suitus nemilētu,

teiktu, ka tā ir putra ar kāpostiem,” smējās profesore. Kā visas krāsas sader kopā un vēl ar trako lakatu? „Bet sader, un suiti to nes tik pārliecinoši,” piebilda J. Kursīte.

Suitu tautastērpa košās krāsas saistītas ar 17. gs. notikušo teritorijas rekatoļizāciju, kad šeit atgriezās katoļticība un kopā ar to poļu ietekme. Tomēr, kad suitu tērpi rādīti poļu folkloras studentiem, viņi savas tautas mantojumu tajā nepazīna: „Lūk, tas parāda, kādā līmenī suiti pārrādīja visu no jauna, veidojot tikai savu kultūru. Suitiem nav raksturīgs izteikts pūrisms, viņi piesavina gan kristīgo, gan latvisko tradīciju, un tas labi izdodas.” Janīna Kursīte norādīja, ka tieši spēja iet līdzī laikam, neizdodot jeb neatdodot galveno, ir suitu spēks. ▲

Laura Bitīniece

Dienas plāns

Rīt, 28. jūlijā

*Ar Dieviņu šī dieniņa,
Šīs dieniņas saimīniece!
Būs rītā jauna diena,
Būs mums jauna saimīniece.*

- 9:00 – 10:00 Celšanās
- 10:00 – 10:30 Brokastis
- 10:30 – 12:00 Noslēguma konference – kultūras nama zālē
- 12:00 – 13:00 Saieta slēgšana – skolas stadionā
- 13:00 – 14:00 Pusdienas
- 14:30 – Izbraukšana uz Rīgu
- 17:30 – Aptuvenais iebraukšanas laiks Rīgā

3x3 paver jaunu pasauli

Šodien līdz ar daudzām vārdadienas gavilniecēm Martām sveicam arī **MARITU MALZURBI**, kurai 27. jūlijā ir dzimšanas diena.

Marita kopā ar vīru Gintu un piecgādīgo dēliņu Ralfu 3x3 saietā ir jau piekto reizi. Divas reizes viņa bijusi ievirzes vadītāja: dalījusi zināšanās par apsveikumu kartiņu gatavošanu, kas ir Maritas vaļasprieks. Arī pērn Marita savu dzimšanas dienu svinēja 3x3. Liels bija viņas pārsteigums, kad dzimšanas dienā vīrs viņai uzdāvināja seno tautastērpu. Arī šogad, tāpat kā pērn, tas vilkts daudzinajumā.

3x3 kustībā ģimeni ievilkā tieši Marita, kaut toreiz pat lāga nezināja, kas tā īsti ir: „Biju beigusi nometņu vadītāju kursus un secināju, ka man vajag darboties kādā nometnē, lai redzētu, kā tas ir. Pieteicos vadīt ievirzi, kaut par 3x3 zināju tikai to, ka tā ir kaut kāda liela nometne ģimenēm. Jau pirmajā reizē ļoti iepatikās 3x3 ideja. Piesaistīja tas, ka te katrs var sev atrast ko piemērotu. Esam kopā, bet tajā pašā laikā katrs varam darīt savu. Līdz ar 3x3 mums pavērās pilnīgi cita pasaule.”

Gints piebilst, ka 3x3 ļoti labi atbilst viņu ģimenes tradīcijai visur doties kopā, ņemot līdzi dēlenu: „Mēs atpūšamies kopā, nevis atstājam bērnu vecvecākiem un paši dodamies uz kūrortu.”

Mazais Ralfs ir izaudzis 3x3 dančos, jo vecākiem dejot gribas, bet mazo atstāt

vienu nevar. Tad nu Ralfs gulējis danču zālē. „Viņš kaut pa miegam dzirdējis visas dziesmas un melodijas, tāpēc tās vairs nebūs viņam svešas,” spriež Gints.

Šajā 3x3 Gintu būs ievērojīs vai katrs, jo viņš visu laiku šuj. Iesaistījies lina kreklu šūšanas ievirzē un apņēmis darinājumu pabeigt jau šonedēļ. „Šis ir pirmais gads, kad iesaistos praktiskā, ar rokdarbiem saistītā ievirzē. Iepriekš devos uz teātra, kustības, dejas ievirzēm, taču tagad man ir piecu gadu rokdarbu plāns. Ja nākamgad tikšu uz 3x3, gribēšu noaust celaini, lai man ir pašausta josta,” viņš stāsta. No rītiem viņš iet uz vingrošanu. Parasti nometnēs Gints guļ ļoti maz, jo daudz jāpaspēj. Negulēšanas rekords bija, kad nedēļas laikā gulējis tikai 30 stundas.

Savukārt Marita parasti iesaistās praktiskās nodarbēs, kas ir radošas, jo gatavot ko vienveidīgu viņai šķiet garlaicīgi. Marita ieinteresējusies arī par zāļu sievas gudrībām, bet nākotnē cer iemācīties spēlēt kokli.

Dēls Ralfs šogad apmeklēja Vilku mācību, kaut tajā parasti iet tikai no septiņiem gadiem. Taču puisis jau divus iepriekšējos gadus nometnē bija sapņojis tieši par šo ievirzi, tāpēc nu palaists pie vilcēniem.

Ikdienā Marita ir uzņēmēja un masiere, jau gadu viņa darbojas pati savā SPA salonā. Tajā ir arī kāda latviskā garā ieturēta procedūra: masāža tiek veikta

ar linu maisiņiem, kas pildīti ar vāriem rīsiem un zāļu tējām. Rīsi dod masu, bet zāļu tējas – aromātu, kas organismam palīdz attīrīties un dod enerģiju. Savukārt Gints strādā uzņēmumā, kas veic socioloģiskos pētījumus. Viņa ziņā ir datori un programmatūra, viņš elektroniski veido aptauju anketas.

Un kaut arī Malzurbji dzīvo Rīgā, viņi var baudīt mājas olas, ko dējušas pašu desmit vistīņas. ▲

Ilze Kuzmina

Suminām

Māsiņām vārda dienas blakus

Šodien vārda dienu svin **MARTA**, bet vakar svētki bija **ANCEI** – abām māsiņām **GRĪNVALDĒM**. Viņas kopā ar vecākiem Inesi un Aināru bijušas 3x3 nometnē, kad jaunākajai – Martai – bijis pusgadiņš. Nākamgad Grīnvaldu ģimene vadīs savu pirmo noorganizēto 3x3 saietu Smiltēnē, un meitenes ir gatavas palīdzēt mazos darbiņos – jau pirms gada Kocēnu 3x3 esot guļvietas klājušas.

Mājās katrai savi darbiņi – Marta laista puķes, Ance rūpējas par suni, abām jāslauka grīdas. Strīdi pārsvarā esot par niekiem.

Abām māsām 3x3 visvairāk patīk brīvais mikrofons, bet šai saietā abas mācās kokles spēli pie Edgara Lipora, Martai te vislabāk patīkot kustība un deja, ko māca Lilija Lipore, bet Ance saka – žēl, ka neesot improvizācijas ievirzes, viņai ļoti patīcis, kā Kandavas 3x3 darbojies Jurģis Spulnieks.

Vārda dienā šodien mīļi sveicam arī: **MARTU AUZIŅU, MARTU BOGUSTOVU, MARTU RASTIŅU.** ▲

Daiga Bitīniece

Marita un Gints Malzubri un mazais Ralfs kļuvuši par īstiem 3x3niekiem.

Teātris

Redzējām jaunu teātra žanru

Piektdienas vakarā Alsungas 3x3 dalībniekiem bija unikāla iespēja redzēt gluži svaiga teātra žanra izrādi: Latvijas Improvizācijas teātra spēleklis Varis Klausītājs apvienojis improvizācijas un zīmējumu teātrus, radot improvizācijas zīmējumu teātri *Lūdzu*.

Lūdzu tāpēc, ka tas Vara skatījumā ir ļoti labs vārds: to lieto gan tad, kad grib kaut ko dabūt, gan tad, kad pats ko dod.

3x3 tika rādīta pirmā šī žanra izrāde. Notiekošo gan grūti nosaukt par izrādi, jo, kā apgalvoja V. Klausītājs: „Te nekas nav iepriekš iestudēts, viss top izrādes laikā, reaģējot uz skatītāju vēlmēm.” Izrādes vērotājiem bija iespēja pašiem veidot stāstu, bet Varis visu stāstīto zīmēja tā, lai viss būtu redzams uz ekrāna. Par godu Annas dienai galvenā varone bija izdomāta - 80 gadus veca suitene Anna – kurla un pusakla, toties ar gana aktīvu mīlas dzīvi. Bija iesaistīti

vēl daži personāži. Protams, viss beidzās labi – tie pāri, kam bija jādabūjas, arī dabūjās.

Man gan vienmēr licies, ka improvizācija drīzāk ir manipulācija ar skatītāju, – improvizētājs strādā tā, lai skatītājs izstāstītu jau iepriekš improvizētāja izdomātu stāstu. Kad paudu šīs aizdomas Varim, viņš dīvainā kārtā nesašuta, bet uztvēra to kā komplimentu – ja improvizācija izskatītos iestudēta, tad tā bijusi ļoti laba improvizācija. Mūsu sarunā īsā laikā nonācām pie diezgan filozofiskām atziņām. Varis, piemēram, pauda: „Potenciāli mēs katrs zinām atbildes uz visiem jautājumiem.”

Taču filozofiju un aizdomas liekam malā! Galvenais, ka skatītāji bija patiesi uzjautrināti un stāsta veidošanā iesaistījās ar lielu aizrautību. Prieks, ka Varis mums parādīja gan improvizētāja, gan zīmētāja talantu. ▲

Ilze Kuzmina

Vakara viešņa

Spēka stāsti

Vakar noteikti bija vērts nākt uz tikšanos ar Leldi Neimani, kas darbojas 3x3 informācijas centrā. Viņa ir arī vēsturniece un strādā Latvijas Okupācijas muzejā. Leldes stāsts bija emocionāli smags, bet ļoti vērtīgs.

Jebkura totalitārā vara zina, ka nāciju visvieglāk iznīcināt, vispirms tai atņemot atmiņu – vēsturi. To darīja arī padomju okupācijas vara.

Tāpēc ir tik svarīgi, ka mums ir Okupācijas muzejs, kas saglabā mūsu tautas atmiņu un ir iekļauts protokolāro vizīšu sarakstā. Tas ir privāts muzejs, kas pastāv no ziedojumiem, pārsvarā – trim-

Lelde Neimane aicina iztaujāt savus vecākus un vecvecākus par viņu pieredzi, jo tas ir svarīgi.

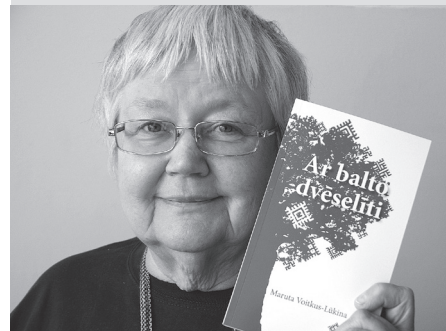
das latviešu ziedojumiem. Valsts finansē tikai 7%.

Muzejam ir audiovizuālā krātuve, kur Lelde apkopo videoliecības – personīgos dzīvesstāstus. Svarīgi apzināties, ka

Aktuāla infomācija

Svarīgi!!!

Šovakar 20:00 noslēguma koncerts nebūs kultūras namā, kā iepriekš sludināts, bet gan **Alsungas pils pagalmā**. ▲

Pie skolas dežurantēm joprojām ir iespēja iegādāties **Marutas Voitkus-Lūkinas grāmatu AR BALTO DVĒSELĪTI**. Cena 4,10 LVL. ▲

Svētdien no 16.30 līdz 18.00 atceļā uz Rīgu saieta dalībnieki **laipni aicināti iegriezties Pūres šokolādes ekspozīcijas zālē un noliktavā**. ▲

okupācijas mūsu tautu sadalīja trīs lielās daļās – uz Krieviju deportētie, Latvijā palikušie un tie, kas devās trimdā uz Rietumiem. Un 50 padomju okupācijas gados katrai no šīm grupām izauga jaunas paaudzes un izveidojās sava pieredze.

Ikviena stāsts ir vērtība, jo tas ir vēstījums, kā iziet cauri grūtībām, paliekot stipram. Latvijas Okupācijas muzejā patlaban ir 2170 videoliecību, kas veido 3900 stundas. Lai noskatītos visu materiālu, tas būtu jāskatās 24 stundas dienā nakti 5,5 mēnešus.

1949. gadā uz Sibīriju izsūtīja 44 000 Latvijas iedzīvotāju. Tas ir milzīgs, bet sauss skaitlis, ko sāk aptvert tikai tad, kad noklausās 2–3 videoliecības. Tikai tad var sākt saprast – ko nozīmē būt izsūtītam.

Lelde rādīja arī trīs videoliecību fragmentus, kuru vidū redzējām arī mūsu mīļo 3x3-nieku Arnoldu Rupertu no ASV. Viņa aicināja izjautāt savus vecākus un vecvecākus par viņu pieredzi, jo tas ir ļoti svarīgs vēstījums ne tikai ģimenei, bet mums visiem. ▲

Ieva Freinberga

Ievirze

Gatavi aust visu nakti

Lilija Treimane aušanas telpā ir visu dienu, jo mācekļi ļoti aizraušies ar darbu.

Tie dalībnieki, kuri mācās aušanu bez stellēm –, darina jostas un apaudas – ar šo darbiņu ir no sirds aizraušies. Nāk un uz rīta ievirzi arī pēcpusdienā un solās pat aust visu nakti, lai tikai būtu, ko rādīt nometnes noslēguma izstādē. Ievirzes vadītājas gatavas nākt palīgā arī ārpus oficiālā darba laika.

Nodarbības aušanā bez stellēm vada

Lilija Treimane un Dagnija Pārupe – abas izslavētas audējas. Lilija Treimane vadījusi aušanas nodarbības jau vairāk nekā desmit 3x3 saietos un jostu aušanas mākslas dēļ īpaši aicināta uz Austrāliju.

Aust latviskās celaines Lilija sāka jau pagājušā gadsimta piecdesmitajos gados, esot trimdā Kanādā. „Es tur biju svešiniece, ienācēja. Vēlējos tikt pie sava

taustatērpā. Darināju Zemgales tautastērpu. Tāpēc mācījos aust. Man bija ļoti skolotāji, kas vēl Latvijā bija apguvuši šo prasmi. Aušana man iepatikās un interesē joprojām,” stāsta audēja. Viņa prot arī aust ar stellēm – darina jostu sienas segas.

Savukārt Dagnija MUTES BRŪĶĪ jau aprakstīta kā šī gada Dziesmu un deju svētku tautastērpu skates izcilākā tēra darinātāja.

Sākumā ievirzes dalībniekiem bija jāapgūst teorija – kā saprast celaiņu tehniskos zīmējumus. Tie izskatās gana sarežģīti, taču ievirzes dalībnieces stāsta, ka visgrūtāk ir uzvest pavedienus, ka izmantot aušanu. Tāpat grūti ir atārdīt, ja aužot gadījies kāds brāķis.

„Visi ļoti cenšas,” par mācekļiem saka Lilija. Diāna Brezinska no Rugājiem sola turpināt aušanu arī mājās.

Kas ir jostas, tas ir skaidrs. Bet kas ir apaudas? Lilija skaidro, ka ar tām apdarina villaiņu malas.

Kaut arī aušana bez stellēm joprojām rit pilnā sparā, pirmie čaklo, topošo audēju darbiņi tika pabeigti jau līdz daudzīnājumam – tajā daļa ievirzes dalībnieku rotājās ar pašauztām prievītēm ap roku. ▲

Ilze Kuzmina

Ievirze

Kuršu ķoniņu zemē

Viena no pēcpusdienas ievirzēm ir vēstures izziņāšana par kuršu ķoniņiem. Jau vairākas dienas nepilni divdesmit klausītāji pulcējas Agra Dzeņa vadītajā ievirzē un trešdien klātienē apmeklēja Turlavas pagastā esošo ķoniņciemu. Tur saglabājusies tikai viena māja, kur patiešām agrāk saimniekojuši ķoniņi – Peniķu dzimta. Ķoniņu ļaudis izklīduši pasaulē, vien to uzvārdi varētu liecināt par kuršu izcelsmi. Ja sastopat Peniķi, Tontegodes, Kalējus, Šmēdiņus, Bergholcus vai Vidiņus, ir liela varbūtība, ka esat satīcis ķoniņu pēcteci.

Izbraukuma laikā apskatījām Lipaiķu baznīcu, kuras logos redzami ķoniņu ģerboņi, un svētbirzi. Diemžēl klēts, kas vēl pirms trim gadiem stāvējusi, šodien vairs tur nav. ▲

Aldis Bitinieks

Agris Dzenis ir vēsturnieks, un, ar 3x3 aizrāvisies Kandavas saietā, te pieteicās vadīt ievirzi.

ievirze

Pie šerpās zāļu sievas

„Es negribu, ka mani intervē, par manu ievirzi var arī nerakstīt. Ja grib' ko zināt, jānāk uz ievirzi,” tā man sarunas sākumā saka ievirzes *Zāļu sievas gudrības* vadītāja Līga Reitere.

Bet es tak viendien ievirzē biju, nezāļu kokteili slavēju! Nu tad zāļu sieva drusku atmaigst, bet tikai nedaudz – šerpums nekur nepazūd. Ik pa brīdim atskan – šito neprasi, to neteikšu, par šo neraksti!

„Domāju, ka mūsu ievirzei cauri izgājis visvairāk nometnes dalībnieku: kaut uz brīdi piestājuši paklausīties, kaut nezāļu kokteili nogaršojusi, kaut izstādi, ko jau pirmajā dienā pie skolas ieejas sarīkojām, apskatījuši. Mūsu veikums šajā izstādē jau visiem redzams,” stāsta Līga. Izstāde patiesi vērtīga: ja kāds vēl nav redzējis, tad noteikti jāapskata. Pie katras zālītes, zieda vai zariņa klāt ir skaidrojums, ar ko šis augs vērtīgs, kādu kaiti tas dzen prom.

Ļoti garšīgi nezāļu salāti (tie paši, kas bija 24. jūlija vakariņās)

Pamatā dārza salātu lapas un gurķi, kam klāt pievienoti dārza un savvaļas garšaugi: virza, gārsas lapas un sēklas, balanda, Eiropas zaķskābene, zirgskābene, ķimenes sēklas, diļļu ziedi, upenes lapas un ogas, avenes lapas, kazenes lapas, ērkšķogas, sarkanās jāņogas, rabarbera lapa, ķiploka laksti, kliņģerītes ziedlapiņas, dedestiņa ziedi, vanagu viķa ziedi, dzelzenes ziedlapiņas, rudzupuķes ziedlapiņas, raudenes ziedi un lapas, tūruma mētra, piparmētra, zemenes lapas, griķa ziedi, žodzenes lapas un ziedi, mārrotka lapa. Aizdarīts ar eļļu un citronu sulu vai ar kefiru.

Līga Reitere

Krišjānis Barons ir teicis: „Dziesma priekš visas Latvijas tautas ir kopīga manta. Ar dziesmu cilvēks mūžu iesāk, pavada un beidz. Dziesma un jautrs gars spītē bēdām, nelaimēm un melnai dienai. Ne vienmēr aiz prieka dzied. Dzied, sirdi remdinādams. [Smagu darbu darīdams, zvejas laivu gaidīdams, karavīru vadīdams, mazu bērnu auklējīdams.] Tāpēc dziesmu vajag turēt augstā godā. Dziesmu un valodu nevar mēdīt. Kā cilvēks ieradis, tā dzīvo, tādu valodu runā, tādu dziesmu dzied.”

Ievirzē viss noticis, kā iepriekš solīts: iepazīta dabas aptieka, noskaidrots nezāļu kokteiļa sastāvs un tas pagatavots, vēl tiks vīti vainagi nometnes noslēgumam. Tas gan ir ļoti īss konspekts par Līgas nodarbībām. Pati dzirdēju, kā zāļu sieva mācekļus

(Līgas pašas apzīmējums) mācīja arī citās gudrībās, piemēram, runāja par vārda spēku. Līga ir zinību pilna un dāsni ar to dalās, ja vien ar viņu runā ieinteresēts cilvēks, ne tikai korespondents ar blociņu un pildspalvu. ▲

Ilze Kuzmina

Pret kādu kaiti ir katrs augs, zina stāstīt Līga Reitere.

ievirze

Tas arī ir business

Ļai arī Rutai Sokolovskai darba jau gana, vadot latviskās virtuves ievirzi, viņa bija atsaucīga un sklandraušus un maizi cept piekdien mācīja arī biznesa ievirzes pārstāvjiem. Jo tas jau arī ir business, Rutas izcepto vēlāk var arī nopirkt, un tie, kas pagaršojuši, kāro vēl pēc tāda garduma. ▲

Daiga Bitiniece

Ievirze

Katram savu Alsungas 3x3 maisiņu!

Saieta maisiņš, ikdienā lietots, vēl ilgi atgādinās par 3x3.

I ngunas Žogotas ievirzē pievakarēs pulcējas tie, kas vēlas tikt pie sava maisiņa ar saieta logo. Arī MUTES BRŪĶA korespondente izmēģināja šo procesu un, jāsaka, ka ir izvēle – gan maisiņu, gan krāsu ziņā, turklāt var pats

sev sagādāt lielāku vai mazāku darbu atkarībā no sarežģītības pakāpes. Jau gatavajos darbos var redzēt, kuram ir stingrāks un precīzāks triepiens vai vilciens, taču katrs maisiņš ir īpašs, jo paša darināts.

Maisiņu apgleznošanu 3x3 aizsāka Ina Celitāne Kalnu nometnē, tad pēc pārtraukuma Kazdangas 3x3 to atjaunoja šī saieta saimniece Anna Gobzeme-Nulle. ▲

Daiga Bitiniece

Ievirze

Pilna lāde bagātību

V akar tiem, kas interesējas par senajiem libiešu tērpiem, bija fantastiska iespēja apskatīt 3x3 dalībnieces, Adatas pinuma ievirzes vadītājas Madaras Briedes pūru – senās jostas, kreklus, villaines, rotas.

Madaras vaļasprieks ir seno libiešu tērpu darināšana. Tiem nepieciešamo audumu no tīras vilnas gan auž audēja Dagnija Pārūpe, kuras darinātais tautastērps – Dziesmu un deju svētku tautastērpu skates uzvarētājs – arī vakar bija izlikts apskatei.

Savukārt 3x3 dalībnieks, rotkalšanas vadītājs bērniem Uģis Dra-va gatavo bronzas rotas pēc seno laiku paraugiem, kas skaisti rotā Madaras šutos tērpus. Tiem klāt pieder arī Agritas Krieviņas darinātie ādas 10. līdz 14. gadsimta stila zābacīni.

„Tad nu mums sanāk tāds 3x3 kooperatīvs, kas kopā veido senos apģērbus, gan sev, gan citiem,” teic Madara. „Pelnīt gan ar šo rūpalu vismaz pagaidām nevar, jo pasūtījumu nav tik daudz.”

Izstādītas bija arī stikla krelles, kādas Latvijas teritorijā, visticamāk, tolaik tika ievestas. Viena stikla krellīte bijusi divu govju vērtībā.

Senie tērpi tiek šūti tikai ar rokām, izmantojot senatnē iecienītās vīles. Madara stāsta, ka tās bieži vien ir šūtas ļoti praktiskā veidā un senču gudrības var izmantot arī darinot mūsdienu apģērbu. Ar rokām austā vilna jātaupa, tāpēc seno bērnu apģērbu Madara mēdz šūt arī no tērpu atgriezumiem. Tērpa detaļas tad ir dažādā tonī, bet gan jau senie Latvijas iedzīvotāji tāpat mēdza šo to sastīķēt.

„No viena pavalkāta pašas krekla sašuvu divus bērnu krekliņus,” saka Madara. ▲

Ilze Kuzmina

Ja tērps ir darināts pašas rokām, tas tērpiem piešķir papildus vērtību.

Noklausīts un noskatīts...

Dančus vakar spēlēja arī Ilga Reizniece un Andris Davidons. *Zagli* visus pārējos zagļus pārspēja Inga Baumanē un Artūrs Bartkevičs. Ar šo arī apsveicam! ▲

Nikšana sīta augstu vilni. Spēlēja Inga Stafeca un Vivita Skurule. Pēc dančiem krogā saradās arī jaunieši, kuri skaisti dziedāja. ▲

Vakar vakarā, kad kārtīgie nometnieki savas vakariņas (makaronus ar kečupu un vēl saldo ar putukrējumu) jau sen ir apēduši, pie skolas piebrauc autobuss, no kura izbirst smaidīga un skaļa publika. Kleopatra pat esot manīta kaut ko palielu slēpjam azotē un dziedam *Es nenācu šai vietā(i)*... Arī citi ārā kāpēji ir varen priecīgi un stiepj, ko nu kurš: cits – maisiņu, cits – somiņu, vēl cits – abus divus un vēl kādu nesamo.

Zīnkāre aug augumā. Tad viens kautrīgi iečukst ausī – ... mēs no viņa ievirzes – ... un, laimīgi smaidot, ar maisiņiem rokās dodas skolas virzienā... ▲

Gotlande no Jūrkalnes atrodas 170 km tālu. Andris Tomašūns un Guntis Zemītis ir nolēmuši izpētīt – varbūt kaut kur turpat, netālu no Jūrkalnes, atrodas zemes mala. ▲

Līga liek ēst zāli! Pie tā, ka nezāles jāēd ar citronu, eļļu vai krējumu, jau esam pieraduši. ▲

Vienu dienu MUTES BRŪKA redakcijā ienāk Ansis Bogustovs un teic, ka viņam vajagot jaku. Kolēģes ir izpalīdzīgas, iedod arī. Ansis cienīgi apsēžas pie ieslēgta datora, pārliet jaku pār galvu un sāk kaut ko murmināt par 21. gadsimta latvieti. Avīzes darbinieces iepleš acis un mana, ka vairs nav labi. Varbūt Ansis:

- ir pārstrādājies, vadot savu ievirzi,
- grib darīt kaut ko ļoti slepenu, piemēram, MUTES BRŪKA sarūpēto informāciju pārdot konkurentam,
- grib rakstīt gudru rakstu, bet, lai domas neskrietu tik ātri prom, piespiež tās tuvāk galvai ar kolēģes (patiešām ļoti skaisti adīto) jaku?!

Manot norūpējušos kolēģus, Ansis kautrīgi saka, ka mūsu redakcijas telpā esot izveidojis pats savu radiostudiju. Un ierunājies reklāmu savam raidījumam *21. gadsimta latvietis*. Bet svarīgākais, ka par to viņš MUTES BRŪKA redakcijai šokolādi NEATNESĀ!!! ▲

Dagnijas Pārupes zīmējums

Līga Reitere nikšanā sēž pie galda un, turpinot ievirzē iesākto, vienas adatas pinumā darina sev cimdu. Cimda ķibināšanas specifika prasa, lai adatā būtu ļoooti garš dzijas pavediens. Tad nu Līga pilnā balsī sauc: "Skālet! (Viņa sēž vismaz četrus cilvēkus attālumā no Līgas.) Ver vaļā kroga logu – Ventīņ Līga šuj sev cimdu!" ▲

Slrsnīga saruna

5. brūķis ar Siliņu

Mīļais Uldi!

Ak vai cik žēl, ak vai cik žēl, ka nevaram vairāk brūķēties! Viss labais kādreiz beidzas, lai ... sāktos atkal no gala! Atbildi gaidīšu citu gadu. No savas puses vēl sniegšu informāciju par vakardienu savā skatījumā.

Par mūžīgām vērtībām – Daudzinājumu – sīkāk un izjustāk noteikti varēsi izlasīt 3x3 avizītē. Tā, kā zini, ir garīga padarīšana, ko nebūtu smuki kručkot pēdējā dzeltenīgajā lappusē.

Bet atgriezīsimies pie zemes dzīves. Kā jau tevi informēju, dzīvoju, pārguļot Ezermaļu pirti. Būt pirti un nebūt nopērtam tīram un baltam, tas gan būtu grēks! Vakar netika krebelēties, tādēļ gāju uz savu pirti ievilkot lupsti pirms noslēgumniešanas, paķerot līdzī vēl 8 nīcējus un vienu bērnu. Vakars uz/pie ezera tiešām bij jauks – saule rietēja un migla migloja iekš vien Diev mier! Pēc pāršanās ar plikim līdiem pa lēcien uz ezer uz atdzimšan! Viss jau būt lab, bet tavš Purciems, nonēsājies ar sav vainadziņ pa Dižgabalkaln, bij tā saguris,

Mūžīgi tava, Kleopatra

Laba diena, labi jaudis!

3x3 nometne ir kā Jāņu diena – lēni nāk un drīz paiet. Dalībnieki žēlabaini, rīkotāji atviegloti. Cik var spriest no malas raugoties – jauka nometne, laba avīze, kuras kvalitāti lieliski pacēla fakts, ka no manis tur nekas daudz nebija iekšā, toties manu vietu labi aizpildīja *perpetum mobile*, vīnstrēbe, bijušā canine tēlotāja Kleopatra.

Ja es drīkstu veltīt dažas rindas reklāmai, tad kaut kur nometnē Jūs atradīsiet pārdošanai humoristisku rakstu krājumu par 3x3 saietiem Latvijā ar nosaukumu *Ko nu, Andriev, dzērājam dzērāja valoda*. Cena: Ls 3.00. Nauda neiet autora kabatā.

Ko vēl lai zaļai jaunībai saka sirmmais? Kad es ar šo jautājumu reiz sāku savu rakstu, Purciems (no zābacības ievirzes) tūlīt atļāvās komentēt: Ne tu man pēdējais, ne es tev pirmā. Un Rainis, droši vien, apgriezās kapā uz otriem sāniem.

ka – pazaudēj to. Bet nesatraucies, es no rīt pie pirt to atrad un atdev pa draugam par balt velt. Jo kas tad tāde vīrs skatīsies! Un kam man svešs vainadziņš, neesmu jau nekāda līdaka ezerā! Pa ezeru tik laivoja Zemītis, beidzot metis rakšanai mieru.

Lai arī šorīt manām kaimiņienēm divi krenči – Vineta no Floridas pills ta ka depis, bet Elza no Vācijas grib visu atkārtot, Ingrida nez kāpēc atmodās uz lāvas, viss beidzies labi un laika vairs nav! Paldies saku Kalniņpārim par paķeršanu vezumā un Manfredam par prašņāšanu.

PS. Vīndaris Linards uz šķiršanas aizeveda pie sava čoma, Kuldīgas vīndara Alvila. Degustējām smalki, bez šjaukas un ar zaceni. Dievs dod, lai pietiek ilgam laikam! Gribu tev vēl ieteikt izlasīt grāmatu *Suitijā* (izd. 2012. Latvijas Skolotāju Asociācija). Tā jau gan esot bibliogrāfisks retums, bet varbūt Tomašūnandris kā skolotājs un vēsturnieks var tev sameklēt tai galus.

Tā kā vienotībā ir spēks un kopā mēs abi labi izskatoties, tad ceru uz citgad mutes brūķēšanu!

Es gribu atgādināt mūsu jaunai audzei precību gados – ražot valstij tik nepieciešamo produktu – bērnus.

*Kā tu, latviet, gulēt driksti
Nepiekāris šūpuļļiksti,
Neglāstījies sievai gūžu,
Nedziedājis aijā žūžū
Ducim bērnu savā mūžā?*

*Tava tauta aiziet veļos,
Aizklist projām svešos ceļos.
Atmosties ne rīt vai parīt,
Ej pie sievas! Sāc ko darīt!*

Visbeidzot, sveicieni – sākot ar maniem draugiem, paziņām, redakcijas meitenēm, fotogrāfu Aivaru, tad visiem tiem, kas neietilpst nevienā no šīm kategorijām, un visbeidzot – suitu novadniekiem. Paldies viņiem par izrādīto laipnību vidzemnieku bēgļu vilnim Tā Kunga 1944. gadā!

Uldis Siliņš,
Lejā - Apakšā

Noklausīts vai ...

Doņu pīšanas nakts ievirze ap 22.00 puzuru viesistabā. Ausma ar Madaru apstāv uz galda izliktus auduma gabalus un spriež:

– Te tev sanāk vai nu divas puspieturknītes, vai viena ļooti, ļooti gara... ▲

Kāds 3x3-nieks par Līgu Reiteri:

– Vakar ieeju skolas foajē. Skatos – zāju sievai pilni kurvji ar kaut kādām zālēm. Sapratu: kur gājusi Līga Reitere, tur govš var pēc tam badā nosprāgt. ▲

3x3 redakcijā aizelsusies *ienesas* MUTES BRŪĶA žurnāliste Daiga Bitiniece un saka:

– Cik labi, ka darbs ir pāri ielai! (*Avīzes darbinieku dzīvesvieta un redakcijas telpa atrodas vienā gaitenī – tieši pretī viena otrai.*) ▲

Nakts, tā ap trijiem. Sēž blakus Līga Reitere un Egija Krūmiņa, abas par kaut ko runā. Te pēkšņi Līga Egijai jautā: „Tu biji Cesvainē?” Normāls jautājums, ja nezina, ka Egija ar Ingu abi vadīja Cesvaines 3x3! ▲

3x3 informācijas centrā dzīve rit ļoti strauji – visu laiku kāds nāk un iet, jautā, prasa, dod, ņem, pērk, izdod naudu, gaida rindā, mātes baro savus zīdaiņus... MUTES BRŪĶA maketētāja Gundega ieliet informācijas centrā un lūdz sagatavot 3x3 statistiku. Centra darbinieks Gatis prasa: – Kad? Gundega: – Rīt no rīta. Gatis, laimīgām acīm, neticīgi izdveš: – Tu esi tik laba... ▲

Suitu mēlē

smatpentiņš – matu lenta iepīta mīzeldanga, (arī) garā danga –

ziemeļrietumu vējš

mušsēnes – mušmīres

nerīža – nerātns, nerīžas bērni

padirbelēt – darboties, strādāt, nau ko valstītes pa gult, lai padirbelē!

pecka – biezs šķidrums

pingelēt – zvejot

pledekls – lidmašīna, tas gaisa pledekls

plēkas – zirnekļu tīkli istabās

plūmizers – putra, milti, gaļa, sviests

MUTES BRŪĶA redakcija:

Ieva Freinberga
Daiga Bitiniece
Laura Bitiniece
Ilze Kuzmina
Maketētāja Gundega Kalendra
Fotogrāfs Aivars Vētrājs

Ja neesi izlasījis drukāto avīzi, nebēdā, to var atrast šajā vietnē:
www.3x3.lv/suitu-novads-aicina-uz-3x3.html

Mīļais 3x3niek,
ja redzi ko asprātīgu, jocīgu, interesantu, noderīgu vai skaistu, nekavējoties sūti MUTES BRŪĶIM uz ieva.freinberga@gmail.com, tālr. 29176185 vai nāc uz redakciju. Būsim priecīgi!